

ใจดี ใจสบาย

Delivery

การเลี้ยงชีวิตชอบ
“ด้วยความสุข...”

“บโม ตสฺส ภควโต อรหโต สมฺมาสมฺพุทฺธสฺส”

ขออนบ้น้อมแด่พระผู้มีพระภาคเจ้าพระองค์นั้น
ซึ่งเป็นผู้ไกลจากกิเลส ตรัสรู้ชอบได้โดยพระองค์เอง

การเลี้ยงชีวิตที่ชอบ

ด้วยความสุข...

ทุกท่านทุกคนต้องทำงาน นี่เป็นภาคบังคับของเราทุก ๆ คนที่มีชีวิต
มีลมหายใจ

วันหนึ่งคืนหนึ่งมี ๒๔ ชั่วโมง เวลานอนส่วนใหญ่ก็ไม่เกิน ๖ ชั่วโมง
เราทำอะไรถึงจะมีความสุขมีความสุขดับทุกข์...?

พระพุทธเจ้าสอนเราให้เป็นคนที่ไม่เสียสละ รับผิดชอบ ขยันหมั่นเพียร
มีความสุขกับการทำงาน เอาการงานนั้นมาประพาสปฏิบัติธรรม
"เราทำงานเพื่องาน เพื่อเสียสละ เพื่อเจริญสติสัมปชัญญะ..."

การทำงาน... ถ้าเราไปหวังผลอะไรตอบแทนนะ ทุกคนนั้นก็ต้อง
เครียดแน่ ถ้าต้องการผลอย่างไร ต้องการให้มันเสร็จเร็ว ต้องการให้มันดี
ต้องการที่จะรวย หรือต้องการที่จะได้เงินเดือนเยอะ ๆ อะไรอย่างนี้
ล้วนแต่มีความสุขทั้งนั้น

พระพุทธเจ้าให้เราเลี้ยงสัตว์โดยไม่หวังอะไรตอบแทน

นี่คือการเลี้ยงชีวิตโดยชอบ

ท่านผู้นั้นก็จะได้ทั้งทรัพย์ ได้ทั้งอริยทรัพย์

พระพุทธเจ้าตรัสว่า "เพราะสิ่งนี้มี สิ่งนั้นก็ถึงมี"

คนเราสิ่งที่มันเผาตัวเองคือความหลง... เมื่อมีความหลง
แล้วก็มีควมโลภ แล้วก็มีควมโกรธ มีควมเคียด ชีวิตของเรา
เลยเป็นชีวิตที่ตกนรกทั้งเป็น

คำว่าเสียสละนั้น... "ต้องเป็นคนขยัน เป็นคนรับผิดชอบ"

เราจะมีความสุข มีความดับทุกข์อยู่ที่เรามีความเสียสละ
มีความรับผิดชอบ พยายามปรับตัวเองอยู่ตลอดและตั้งอยู่ใน
ความไม่ประมาท

ประมาทนิดเดียวไม่ได้ บกพร่องนิดเดียวไม่ได้...!

เรามีความสุขในการมีทรัพย์ มีชื่อเสียงเกียรติยศ พระพุทธเจ้า
ท่านสอนเราไม่ให้เราพากันหลง เพราะสิ่งเหล่านี้เป็นสิ่งที่เที่ยงแท้แน่นอน
"เราไม่จากเขา เขาก็จากเรา" เพราะทุกสิ่งทุกอย่างนั้นผ่านไปทุกขณะ
ผ่านไปทุกลมหายใจ ไม่มีอะไรเที่ยงแท้แน่นอน ทุกอย่างนั้นมันมีทั้งคุณ
และโทษ

พระพุทธเจ้าถึงสอนเราให้เป็นคนมีศีล ปฏิบัติศีล สมาทานศีล

คนเราถ้าไม่มีศีลแล้วชีวิตนี้มีแต่ทุกข์ โทษ เหว ภัย

ศีลนี้คือธรรมนุญทางจิตใจ และธรรมนุญทางกาย

ตัวเราจะมีความสุขก็เพราะศีล ครอบครัวเราจะมีมีความสุขก็เพราะศีล

ประเทศชาติสังคมที่มันมีปัญหา ก็เพราะสังคมนี้ไม่มีศีล มีการโกงกิน
คอร์รัปชั่นต่าง ๆ

บริษัทอะไรต่าง ๆ ห้างร้านต่าง ๆ ที่ไม่ประสบความสำเร็จ
โดยเฉพาะชีวิตที่ไม่สามารถเข้าถึงความดับทุกข์ที่จริงก็คือขาดเรื่องศีล
ศีลนี้คือทุกสิ่งทุกอย่างในชีวิตประจำวันของเราและครอบครัว...

ศีลนี่คือพื้นฐานของความดี...

ที่เรามองเห็นกันทุกวันนี้ เห็นคนที่เค้าวีชีวิตที่ไม่ชอบ อาชีพขายเหล้าขายเบียร์ อาชีพที่ทำปามาติบาต อาชีพการพนัน อาชีพที่เป็นข้าราชการนักการเมือง โกงกินคอร์ปชั่น ก็พากันร่ำรวย พากันเป็นเศรษฐีกันก็หลายคนนะ

ความรวยอย่างนั้น การทำมาหากินอย่างนั้น พระพุทธเจ้าตรัสว่า **"ไม่ใช่การเลี้ยงชีวิตที่ชอบ"** เป็นการพ่ายแพ้ต่อความหลง ต่อความอยาก ความต้องการของตัวเอง ถือว่ายังเป็นผู้พ่ายแพ้ ถึงจะร่ำรวยก็ชื่อว่า รวยตั้งแต่ภายนอก ถึงจะรวยถึงจะหล่อก็แต่ภายนอก ถือว่าเป็น ผู้ที่ยังปรารถนาโลก ปรารถนาวัตถุ ยังถือโลกเป็นใหญ่ ถือวัตถุเป็นใหญ่ ไม่ได้เอาศีล เอาธรรม เอาคุณธรรม

ตัวเราเองหรือคนอื่นถ้ามีความคิดอย่างนั้น มีความเข้าใจอย่างนั้น มีการกระทำอย่างนั้น ตัวเราก็จะเข้าสู่การทำร้ายตัวเองและทำร้ายคนอื่น

การเรียนการศึกษา... ถ้าเราเรียนเราศึกษาเพื่อวัตถุ เพื่อผลประโยชน์นะ ไม่ได้เน้นเพื่อการเสียสละ ไม่เน้นธรรมะ การศึกษานั้น ก็จะเข้าถึงทางตันนะ

พระพุทธเจ้าท่านมีพระกรุณาสงสารพวกเรา ให้พวกเราพากัน
แบ่งความสุข แชร์ความสุขกัน มีความเมตตา มีความสงสารกันมาก ๆ
ถ้าเรามองแต่ทางวัตถุนะเราก็จะเผาทั้งตัวเอง เผาทั้งครอบครัว ไม่ได้เลี้ยง
ชีวิตโดยชอบ โดยธรรม...

พระพุทธเจ้าให้เราทำไม่ได้ด้วยความดี ทำไม่ได้ด้วยความธรรม
มีคหามกุฏในการทำงาน มีสมาธิให้แข็งแรงให้มาก ๆ นะ

คนเราน่ะอยากจะรวยมันก็เท่าเท่านั้นะ อยากจะเหาะเหินเดินอากาศได้มันก็ไม่ได้ คิดมากมันก็ต้องปวดหัว คิดมากก็ต้องเป็นโรคประสาท โรคจิตนะ คนเราทุก ๆ คนถึงมีความจำเป็นที่จะต้องประพฤติปฏิบัติธรรมในชีวิตประจำวัน

พยายามมาแก้ที่ใจของตัวเองนี้แหละ มาแก้ที่คำพูดของเราที่จะต้องแก้ไข มาแก้ที่การกระทำความเคยชินที่มันเป็นบาป เป็นกรรม เป็นอกุศลนั้น ทุกท่านทุกคนต้องหยุด สิ่งที่เป็นความดีเป็นบุญกุศลนั้นต้องทำ และก็ปฏิบัติต่อเนื่องจนกว่าจะเข้าถึงความสุข ความดับทุกข์ที่แท้จริง

ทุกท่านทุกคนนั้นต้องมีสติมีสัมปชัญญะ ต้องกลับมาดูตัวเอง กลับมาพิจารณาตัวเองส่วนไหนบ้างที่เรามันยังขาดตกบกพร่อง ต้องแก้ไขใหม่ ปรับปรุงใหม่ให้เข้าสู่อริยมรรค สร้างเหตุสร้างปัจจัย

ทุก ๆ ท่านนะชอบแต่งหน้า แต่งตา แต่งผม ตบแต่งเสื้อผ้าอาภรณ์ แต่งนั้นเป็นสิ่งที่ดี แต่จะให้ดียิ่ง ๆ พระพุทธเจ้าให้ตบแต่งในเรื่องจิตเรื่องใจ ในเรื่องคุณธรรม โดยการประพฤติการปฏิบัติ

อย่าพากันกลัวความดี กลัวศีล กลัวการรักษาศีล... ศีลนั้นคือ
การสงสารตัวเอง และสงสารคนอื่น

คนเราถ้าไม่สงสารตัวเอง ไม่สงสารคนอื่นแล้วชีวิตนี้จะอยู่ด้วยความ
ความเครียด ชีวิตนี้จะอยู่ด้วยการให้กิเลสมันเผาตัวเอง ที่ยังไม่ตาย
ก็ถูกเผาไหม้ เป็นผู้ที่ไม่มีความสุข เป็นผู้ที่ไม่รู้จักพอ เป็นผู้ที่ไม่เสียสละ
แต่ก็อยากมีอยากเป็น เป็นผู้ที่ชอบให้แต่คนอื่นเอาอกเอาใจ ไม่ได้เป็นผู้ให้
ไม่ได้เป็นผู้เสียสละ เป็นผู้ที่ปากดีตระเบิด มีพิษมีภัย นำความทุกข์ให้ตัวเอง
นำความทุกข์ให้คนอื่น เป็นผู้ที่ไม่น่าเคารพนับถือ ตัวเองก็เคารพนับถือ
ตัวเองไม่ได้ คนอื่นก็เคารพนับถือเราไม่ได้ เป็นผู้ที่ตั้งอยู่ในความประมาท

โครงสร้างของศีลนั้นช่วยเหลือเรา อนุเคราะห์เราให้เข้าถึงธรรมะ
ให้มีฐานตั้งแห่งธรรมะ

ทุกคนมีบ้าน มีประเทศ มีถิ่นที่อยู่อาศัย เพราะว่ามีที่ดินเป็นของ
ตัวเอง ศีลถึงเปรียบเสมือนแผ่นดินที่จะให้ความดีทั้งหลายทั้งปวงเกิดแก่ใจ
ของเราได้

พระภิกษุสามเณรหรือญาติโยมนะ ที่ไม่เห็นความสำคัญในเรื่องศีล ในการรักษาศีล เชื่อว่าเป็นผู้ที่ตั้งอยู่ในความประมาท เป็นผู้ที่เปิดโอกาส ตัวเองที่ประเสริฐ ที่เราได้เกิดมาเป็นมนุษย์

ความสุขความดับทุกข์ของเรานั้นอยู่ที่ใจสงบ อยู่ที่ใจไม่โลภ ไม่โกรธ ไม่หลง ถ้าเรามาหลงในความสุขความสะดวกสบาย ก็เท่ากับบุคคลคนหนึ่ง ที่ได้รับจ้างค่าแรงมาทำงานนะ เท่ากับเราจ้างมาเกิด เพราะเราพากัน มาหลงในวัตถุที่มันไม่เที่ยงแท้แน่นอน ที่มันเกิดขึ้น ตั้งอยู่ ดับไป

มีปัญหายุ่ว่า **"เราทำอย่างไรมันถึงไม่เครียด...?"** เพราะชีวิตนี้ ตั้งแต่เข้าजनนอนหลับนะ เราพากันอยู่ด้วยความเครียด

ความเครียดนั้นมันเกิดจากที่เราไม่มีสติ ไม่มีสัมปชัญญะในปัจจุบัน จิตใจของเรานั้น มันอยู่กับอดีต แล้วก็อยู่กับอนาคต

เราฝึกทำใจของเราให้สบาย ทำใจของเราไม่ให้มีทุกข์ เสียสละ ให้เต็มที่ อย่าไปอ้อม ให้ตั้งอยู่ในศีล ตั้งอยู่ในสมาธิ ปัญญาของเราถึงจะเกิดได้

**ฝึกไป ปฏิบัติไป... ถ้าเราอยากมีอยากเป็นนะ เราไม่สร้างเหตุ
สร้างปัจจัยนั้นมันเป็นไปได้ "เพราะสิ่งนี้มีสิ่งนั้นก็ถึงมี"**

ปัญหาในโลกนี้มันมี เพราะเราไปแก้ไม่ถูกนะ

คนที่แก้ปัญหาถูกต้อง คือต้องมาแก้ที่จิตที่ใจของตัวเอง
แก้ที่การกระทำของตัวเอง แก้ที่คำพูดของตัวเองนะ

ทุก ๆ ท่านทุกคนต้องทำให้ได้ ต้องปฏิบัติให้ได้

การประพุดิปฏิบัตินั้นไม่ใช่ของยาก ไม่ใช่ของง่าย...
แต่เป็นการประพุดิการปฏิบัติให้ถูกต้อง แล้วก้าวไปด้วยความดี
ด้วยการเสียสละ โดยที่เราทั้งหลายไม่หวังอะไรตอบแทน เราก็จะได้
ทั้งทรัพย์ ได้ทั้งอริยทรัพย์นะ

พระพุทธเจ้าให้เราทุกคนนะเข้าใจเรื่องธรรมะ...

ถ้าใครปฏิบัติตามอริยมรรค ท่านผู้นั้นก็จะเข้าถึงความสุข
ความดับทุกข์ ไม่ว่าจะเป็นบรรพชิตหรือคฤหัสถ์ หัวใจของเราทุกคน
จะเข้าถึงความเป็นพระได้ด้วยกันทุกท่านทุกคน "ถ้าที่ไหนมีการประพุดิ
ปฏิบัติ โลกนี้ก็จะไม่ว่างจากพระอริยเจ้าหรือพระอรหันต์..."

ด้วยปัญญาบริสุทธิ์คุณ พระกรุณาบริสุทธิ์คุณ จงเป็นเดชเป็นพลัง
ให้ท่านทั้งหลายได้มีความตั้งมั่นในการประพฤติปฏิบัติ ด้วยกันทุกท่านทุก
คนเทอญ...

พระธรรมดำรัสสอนขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าที่องค์พ่อแม่ครูอาจารย์

"นลวงพอกันหา สุภาโม" เมตตานำน้อมมาบรรจบ

เข้าวันอาทิตย์ที่ ๑๓ กรกฎาคม พุทธศักราช ๒๕๕๗

ณ วัดมัทธการพหังกัธธรรมาราม ต.วังนมี อ.วังน้ำเย็น จ.นศรราชสีมา

รูปภาพประกอบ

บุคลกรบริษัท ทาซ-เอส ออโตโมทิว ซืทตั้ง (ประเทศไทย) จำกัด

ได้มีจิตศรัทธามาถือศีล ปฏิบัติธรรม สร้างความดี อบรมบ่มอินทรีย์ พัฒนาชีวิตให้ต่างแก่

ระหว่างวันที่ ๑๑ - ๑๓ กรกฎาคม ๒๕๕๗

